కవితా కౌముది

ప్చ్.....

ప్రతాప వెంకట సుబ్బారాయుడు

సుప్రభాతాలు..నైవేద్యాలు

పవళింపు సేవలూ సాగడానికి
నేనేం భగవంతుడ్ని కాను,
నా ప్రతి కదలికా
ఓ సంచలనం కావడానికి
ట్విట్టర్ లో నా ప్రతి ఫీలింగ్ పంచుకోడానికి
నేనేం సెలబ్రిటీని కాను,
నా ప్రతి మాట పేపర్లో రావడానికి
దానికి ప్రతిపక్షం ఉద్రేక పడిపోడానికి
అవినీతి పరుడినని, ఆశ్రిత పక్షపాతినని
అందరూ ఆడిపోసుకోడానికి
నేనేం రాజకీయ నాయకుడిని కాను,
ఎక్కడ క్యూ ఉన్నా నుంచోడానికి
జనాభా లెక్కల్లో పేరుకి
ఓటర్స్ లిస్టులో చోటుచేసుకుని ఓటెయ్యడానికి
అంతే...నా అస్తిత్వమంతే!
భగవంతుడికి భక్తులుండాలి
సెలబ్రిటీలకి అభిమానులుండాలి
నాయకులకి అనుచరగణముండాలి
అప్పుడేగా వాళ్ళు గుర్తింపబడేది
అయినా..వాళ్ళకే గుళ్ళూ గోపురాలు.
చౌరస్తాలో విగ్రహాలు..
జయంతులూ..వర్ధంతులూ..ప్చ్..!

***

ప్రేమించు

వీరేశ్వర రావు . ఎమ్.

ప్రేమించు

జీవించి ఉండగా ప్రేమించు
శ్వాసిస్తున్నంత స్పష్టంగా ప్రేమించు!
ప్రేమకు తర్కమే కాదు
తూనికలు, కొలతలూ లేవు
ప్రేమసూత్రం ఇవ్వడమే!
ప్రేమలో లీనమవ్వడమే!!
ప్రేమను పంచు
ప్రేమగా ప్రవహించు
పంచడంలో ఇతరులను మించు!
ప్రేమ ప్రారంభం నీ హృదయమే!
ప్రేమలేని హృదయం శిశిర నిలయమే!
ప్రేమ
ఆకాంక్షలు లేని
శశాంక రేఖ!
ప్రేమ దక్కలేదని ద్రావకాల జోలికి పోకు!
ప్రేమించడమంటే స్వేచ్ఛను గౌరవించడమే!
నిర్వచనాల్లో, నిఘంటువుల్లో
దొరకదు ప్రేమ
ఉదయాన్నే విరిసిన మందారం
చెబుతుంది దాని చిరునామా!

***

అదృశ్య శక్తి

మనస్విని

నవోదయాన ఉత్సాహాన్ని నింపే అరుణకాంతివై

నిశా ప్రపంచాన తమస్సును పటాపంచలు చేసే సంధ్యా దీపానివై

గ్రీష్మానఒడలు సేదదీర్చే మలయ మారుతానివై

పుడమి తల్లిని పులకరింపజేసే తొలకరి చినుకువై

ప్రకృతి వనాలకు సప్తవర్ణాలు పులిమే వసంత ఋతువై

వినీల గగనాన విహంగాల రెక్కలకు ఊతమిచ్చే పవనానివ

హృదయవీణ ను పలికించే నవరాగ వర్ణమై

అను నిత్యం మానవ మనుగడకి ఒకప్రేరణవై

నిరంతరమై, నిర్గుణవై, నిరాకారమై

నిశ్చలమై, ఒక ఊహవై, ఒక శక్తివై

సచ్చిదానందమై పరిఢవిల్లే నీకు ప్రణమిల్లుతున్నాను!

***

ఆశ

పి.వాణి

మహానగరాల్లో కాదు నీ ప్రతాపం

మండుతున్న అవనిపై కురిపించు,

రగులుతున్న అగ్ని శిఖను చూడు

బోరుబోరున విలపించు,

చినుకు చినుకుగా కాదు

వెల్లువై వర్షించు,

కొండకోనల్లో దారి తెలియక సంచరించే

ఎండిపోయిన గుండెల్ని చిగురులు తొడగనీ!

ఆకలి అర్తనాదాలు ఆశగా చూడనీ!

ఎండిన దేహంతో సిగ్గుపడుతున్న పుడమిని

పచ్చని చీర కట్టుకోనీ!

బోసిపోయిన ప్రకృతికి

రంగుపూలు అద్దనీ!

ప్రళయాలు కాదు - నీ విలాసాలు చూపించు

చల్లగా మెల్లగా తరతరాలు నీ వరాలు కురిపించు!

***

సంగీతం

యామిజాల జగదీశ్

సంగీతం నాదవినోదం,

ఆత్మతో మాట్లాడే అంతరంగ భాష,

గాయకుడు శబ్దాన్ని చిత్రంగా సాక్షాత్కరింపచేశాడు

దాని శీర్షికే సంగీతం!

సంగీతం

చెవులకు కప్పే

సన్మాన శాలువ!

సంగీతాన్ని

భూమిపై కనుగొన్న

శాస్త్రవేత్త గాలి!!

చెట్టులోని ప్రతి కొమ్మారెమ్మా

తలలూపుతోంది

భూమి కిందవేళ్ళు

వేణువులూదుతున్నాయి కాబోలు!

సంగీత ప్రవాహంలో

కొట్టుకుపోతున్న ప్రతిసారీ

నేను తీరం చేరుతున్నానంటే

ఈ చెవులకి ఈదడం తెలుసు కనుకే!!

***

గడియారం vs గుండె

డా.కె.గీత

నన్ను చూసి గడియారం వికటాట్టహాసం చేసింది
అంతా ఎటో వెళ్ళిన అపరాహ్న వేళ ఎర్రని డిజిటల్ కళ్ళేసుకుని
ఉరుమురిమి చూసింది
నా చుట్టూ జ్ఞాపకాల సైకత శిల్పం పొడై రాలుతున్న నిశ్శబ్దం
టకా టక్ -టకా టక్ -
బతికుంది సుమా గడియారంతో బాటూ గుండె
సమ ఉజ్జీగా పరుగెడుతోంది!
ఎక్కడిదో ఓ ఉత్తరం
పుస్తకం పొట్టలో జీర్ణం కానట్లుంది,
వీపు తట్టగానే బైట పడింది
గడియారాన్నీ గుండెనీ గిర్రున వెనక్కి తిప్పింది
గదంతా గుండ్రంగా తిరిగి మళ్ళీ అక్కడే ఆగింది
గడియారం కవాతు-
టకా టక్ -టకా టక్ -
నిమిషాలు యౌవనం మీంచి చేజారి పోతున్న వేగం
గడియారం ముందుకి గుండె వెనక్కి-
జ్ఞాపకాల్లో ముక్కు ముంచి గతాన్ని తాగి
మత్తుగా నిద్రపోతోంది-
గడియారం Vs గుండె
కవాతు- కవాతు-
వెనక్కెనక్కి- సమ ఉజ్జీగా పరుగెడుతోంది

***

అక్టోబర్ 14 న, బే ఏరియాలో జరిగిన 'వీక్షణం' సమావేశంలో చదివిన కవిత

రసరేఖలు

శ్రీధర్ బచ్చోటి

ఎక్కడుంటివి ప్రియతమా యీ దినమ్ము?
ఎక్కడో తెలియని రోదసీతలాన
కనులకందని యేదియో గ్రహమునందు
సుందరగృహాన వసియించుచుందువేమొ!

ఎక్కడుంటివి నా చెలీ యీ క్షణమ్ము?
ప్రాణసఖియలతోడ యే వనమునందొ
ముచ్చటించుచునుందువో ముదము మీర
అలరుబాలల చెంత కోయిలల చెంత

లయమ్మున దేవునకంజలించి
నిర్మలానందమున మున్గి నిలుతువేమొ
ఆరుబయట ధవళకాంతులద్దుచున్న
కౌముదీప్రభ కన్నార కాంతువేమొ

ఇచట నిల్తును నేను నా యెదను వీడి
త్రాణ కోల్పోయి రిక్తహస్తములతోడ
ఏ దిగంతసీమల చరియించు నీకు
ఎటుల సందేశమంపుటో యెరుగలేను

మన మనస్సుల కలయిక మరచినావొ
గతము సర్వమ్ము త్రుటి లోన కరగెనేమొ
ఏ వినూత్నజగతికేగినావొ నీవు!
తలతువొకపరి నన్నంచు తలచుచుందు

COMMENTS